

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1752. usque ad
Annum 1757 - Cum Appendice ad Annos 1744. 1745. 1748

Luxemburgi, 1758

XXXVIII. Ecclesiasticis omnibus Ritus Slavo-Latini præcipitur, ut in Missis &
Divinis Officiis, Slavum Litterale idioma cum characteribus Hieronymianis
retineant, & Missalibus, Breviariis &c. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74789](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74789)

1754.

1754.

1754.

Unde nullatenus ferendus.

Nova Sanctione damnatur, ac interdicitur.

Sub certis spiritualibus poenis, quarum executio Episcopis committitur.

accidentem pronuntiavimus, maximo cum Pontificii animi nostri more acceperimus, quod quamplurimi istius Provinciae, posthabita aeternae salutis ratione, eadem Turcica, sive Mahumetana Nomina usurpare pergant, non solum ut a tributis & oneribus illis, quae Christifidelibus imposita sunt, vel imponi saepe contingit, immunes & liberi sint & habeantur; verum etiam ut tam ipsi, quam eorum Parentes, a Mahumetana Secta apostatasse minime credantur, nec poenis hac in re inflictiis mulctentur. Haec enim omnia, et si Fides Christi in corde teneatur, fieri tamen nequeunt, sine Mahumetis errorum simulatione, sinceritati Christianae contraria; quae mendacium in re gravissima continet, & virtutem Fidei negationem, maxima cum Dei injuria, Proximique scandalo, includit; Unde opportuna etiam praebetur Turcis ipsis occasio, Christifideles omnes, tamquam hypocritas & deceptores existimandi, atque adeo jure ac merito persequendi.

§. 2. Accedit praeterea ad maiorem, doloremque nostrum magis magisque augendum, quod nonnulli ex Vobis ipsis, Venerabiles Fratres, atque ex Vobis quoque, Dilecti Filii Parochi & Missionarii, ad tam pravam ac destabilem simulationem nihil animadvertentes, immo conniventes, atque inanibus ad excusandas excusationes in peccatis rationum momentis adducti, eos Christifideles curae vestrae creditos, qui saepedicta Turcica, seu Mahumetana Nomina assumunt, iisque vocari student, ad Sacramentorum participationem, sine ullo proprus conscientiae angore, & publica cum bonorum Christifidelium offensione, admittere non verentur.

§. 3. Hinc est, quod Nos, qui ex injuncta Nobis omnium Ecclesiarum sollicitudine, ac summa Sacrosancti Apostolatus procuracione, Christianos omnes in viam salutis reducere, eisdemque puros, sinceros, in spiritu & veritate ambulantes, & absque macula, Deo exhibere tenemur, postquam Venerabiles Fratres nostros S. Romanae Ecclesiae Cardinales contra Haereticam pravitatem Generales Inquisitores super hac re audivimus, de eorum consilio, primum quidem laudatum Concilii Albani vestrae provinciae Canonem renovantes, Apostolica auctoritate nostra tenore praesentium confirmamus, & districtè servandum mandamus; ne non memoratae Epistolae nostrae decreta ad vestram quoque Provinciam auctoritate & tenore paribus extendimus, & servanda itidem praecipimus: Deinde districtè pariter prohibemus, ne quilibet ex Christifidelibus, quocumque casu vel pretextu, aut in quibusvis excogitabilibus circumstantiis, eadem Turcica, seu Mahumetana Nomina, ut Mahumethani credantur, assumere audeat.

§. 4. Porro, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Vos rogamus & in Domino hortamur, ut serio animo ministerium vestrum, & districtam Supremo Pastorum Principi Jesu Christo Aeterno Judici rationem de commissis unicuique vestrum ovibus a Vobis reddendam considerantes, & ipsi curetis per bona opera vestra certam electionem vestram facere, & minime omittatis, (quod sine gravissima incuriae, negligentiaeque vestrae culpa accidere non potest) eosdem Christifideles Provinciae vestrae arguere, obsecrare, & increpare in omni patientia & doctrina, ut conversationem suam inter Gentes habentes bonam, in omnibus seipsum praebant exemplum bonorum operum, ut ii, qui ex adverso sunt, vereantur, nihil habentes malum dicere de ipsis, quasi malefactoribus, qui turpis lucri causa aliud in ore, aliud in corde gerant. Quod si qui admonitionibus vestris & praecipis nostris non acquiescant, ad Apostolicae disciplinae normam, virga compeisci debent, & circa ipsos Albanensis Synodi vestrae, & dictae Epistolae nostrae, sanctiones &

poena omnino exequenda sunt, quibus in vita Sacramentorum, & post mortem, si impenitentes decesserint, suffragiorum incapaces declarantur. Quas quidem poenas iterum, quatenus opus sit, innovamus & infirmamus, & debita executioni a Vobis mandandas volumus, & injungimus. Hoc autem nemini ex Vobis, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, durum esse debet; quoniam nisi abundaverit justitia vestra plusquam Schismaticorum & Haereticorum, quorum tamen nullus Mahumetanus Nomen assumere praesumit, non intrabit in Regnum Coelorum.

§. 5. Illos denique, qui ex Mahumetanis Christiani facti, vel qui istorum sunt filii, si de sua in Fide constantia diffidant, vereranturque, ne si Turcica deponant nomina, Dominantium poenas incurant, easdemque subire formident, serio admonetis, ut omnino regiones illas occulte deserant, & ad Terras Christianorum accedant, atque confugiant, in quibus & Deus, qui dat escam omni Carni, & Fidelium Caritas minime ipsis deerit; maxime si Episcoporum commendatiis Epistolis muniatur. Interim Vobis, Venerabiles Fratres, Dilecti Filii, Apostolicam Benedictionem, quam a quolibet Venerabili Fratre Antistite in sua Diocesi Christifidelibus Orthodoxis nostro nomine impendi volumus, peramanter elargimur.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem die prima Augusti MDCCCLIV. Pontificatus Nostri Anno XIV.

Ecclesiasticis omnibus Ritus Slavo-Latini praecipitur ut in Missis & Divinis Officiis Slavum Litterale idioma cum characteribus Hieronymianis retineant, & Missalibus Breviariis &c. utantur typis Congregationis Propagandae Fidei editis.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

EX pastoralis munere, quo Romani Pontifices Catholicae praesunt Ecclesiae, eamque moderantur, consueverunt Praedecessores Nostri vigilem navare curam, ut in Sacris peragendis, suos unaqueque Natio legitime investos Ritus religiose custodiat, ejusque idiomatis uniformitatem retineat, quo illius respective Majores in Missa Sacrificio Divinisque Officiis usi dignoscantur; prohibentes ne quid a prisca lingua, vulgaribus licet dicendi formulis immutata, deflectatur, omnemque adhibentes operam, ut abusus procedentibus temporibus inolecentes eradicarent.

§. 1. Cum itaque ex fide dignorum testimonio acceperimus, in Ritu Slavo-Latinum, quem felicitis recordationis Praedecessor Noster Joannes Papa VIII. fidei ac religiose Nationi Illyricae, una cum idiomate, quod nunc Slavum litterale appellant, & characteribus, quos Hieronymianos dicunt, adhibendum concessit, & successivis temporibus recolenda memoriae Praedecessores pariter Nostri Urbanus VIII., & Innocentius X., dum Missale, & Breviarium eodem idiomate, & characteribus, excudenda typis traderentur, iteratis vicibus confirmarunt; nonnullos irrepere abusus, Apostolicae Sedis intentionibus, institutisque contrarios, perniciose aliquorum libertate, qui audent Missas, insertis Orationibus & precibus Slavo vulgari sermone conscriptis, componere, Initium quoque Evangelii secundum Joannem,

Diffidentes de sua in Fide constantia ad Christianorum terras confugere hortantur.

Dat. die 1. Augusti anni 1754. Pontificatus anno 14.

XXXVIII.

Pontificis sollicitudo, ne novitates & abusus in Sacros Ritus irrepant.

Ritus Nationi Illyricae concessus a Joanne VIII.

Intervetus, pluribus irrepit abusus.

&